

امام رضا (ع) در مشهد به خاک سپرده شد. روز رحلتش پنجم ماه صفر بود.
[منابع: احوال و آثار شیخ محمدتقی رازی نجفی اصفهانی و خاندانش؛ تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان (۳)؛ رجال اصفهان]

مهدی (غیاث‌الدین) نجفی [ط ۵]

[عالم فاضل] [حجت‌الاسلام والمسلمین]

۱۳۵۶ق/۱۳۱۶ش/۱۹۳۷م - ۱۴۲۲ق/۱۳۸۰ش/۲۰۰۱م

فرزند آیت‌الله شیخ مجدالعلماء نجفی فرزند آیت‌الله العظمی شیخ محمدرضا نجفی فرزند آیت‌الله شیخ محمدحسین نجفی فرزند بانو سیده زمزم بیگم موسوی عاملی فرزند آیت‌الله العظمی سید صدرالدین موسوی عاملی بود. عالمی فاضل، مدرس علوم دینی و از ائمه جماعات برجسته‌ی شهر اصفهان بود. در همین شهر به دنیا آمد. از دبیرستان هراتی اصفهان دیپلم ادبی گرفت. سال ۱۳۳۵ش به تهران کوچید. طی چهار سال در مدرسه‌ی سپهسالار سطوح فقه و اصول خواند و در رشته‌ی ادبیات عرب از دانشکده‌ی معقول و منقول دانشگاه تهران لیسانس گرفت. سال ۱۳۳۸ش به اصفهان بازگشت و در درس اجتهادی پدرش و آیت‌الله العظمی سید علی بهبهانی شاگردی کرد. از پدرش و آیت‌الله العظمی سید شهاب‌الدین مرعشی نجفی اجازه‌ی نقل حدیث دریافت نمود. کنار تحصیل، در دبیرستان‌های بزرگ و برخی دانشگاه‌های اصفهان به تدریس علوم مختلف اسلامی پرداخت. پس از درگذشت پدر مسئولیت اقامه‌ی نماز جماعت را در مساجد نو بازار و جامع عباسی بر عهده گرفت. تألیفات ارزشمندی از خود به یادگار گذاشت که «ادبیات عرب در صدر اسلام»، «درس‌هایی از جهان‌بینی اسلامی» و «رساله‌ای در حقوق» نمونه‌هایی از آن است. عاشق اهل بیت (ع) و بر برپایی مجالس عزاداری امامان معصوم (ع) و خصوصاً دهه‌ی عاشورا مراقب بود. در عرصه‌ی اجتماع فعال بود. مسجد نو بازار را بازسازی و کتابخانه‌ی آیت‌الله نجفی را کنار آن برپا کرد. چندین باب مدرسه و حسینیه با نظارت عالی‌ه‌ی وی احداث شد. بر رفع حاجت نیازمندان اهتمام داشت. به سن شصت و چهار سالگی (شمسی) در اصفهان درگذشت و در کتابخانه‌ی مجاور مسجد نو بازار به خاک سپرده شد. روز رحلتش پیش از ظهر پنج‌شنبه بیست و سوم ماه صفر بود.

[منابع: احوال و آثار شیخ محمدتقی رازی نجفی اصفهانی و خاندانش؛ طریق‌الوصول الی اخبار آل‌الرسول؛

قبیله‌ی عالمان دین]